

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' ἐξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εις τήν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καί ἐπὶ τοῦ Οἰκουμένου Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καί χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ		Ἐξωτερικοῦ	
Ἔτησια	δρ. 8.—	Ἔτησια	φρ. 10.—
Ἑξαμήνιος . . .	4,50	Ἑξαμήνιος . . .	5,50
Τριμήνιος	2,50	Τριμήνιος	3.—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτικῶν Ἑσώτερ. λ. 10. Ἐξώτερ. λ. 15
Φύλλα κρηνομένου ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἑκάστων λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδος Ἐδριπέδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθολομαῖον

Περίοδος Β'—Τόμος 22ος

Ἐν Ἀθήναις, 21 Νομβρίου 1915

Ἔτος 37ον.—Ἀριθ. 51

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια).

Ἀπὸ τὴν πρωτογενῆ αὐτὴν πολι-
χνην ἀνέκυψε μετ' ἐλίγα ἔτη μίᾳ ὠραία
πόλιν με σαρανταπέντα χιλιάδας κατοί-
κους, με πλατεῖς δρόμους, με καλοκτι-
σμένα σπίτια, με πολυτελῆ μαγαζιά
καὶ ἀνετα ξενοδογεῖα.

Ἡ πόλις αὕτη εἶνε προικισμένη καὶ
με τρεῖς λιμένας, οἱ ὅποιοι τῆς ἐξα-
σφαλίζουσιν σπουδαῖον ἐμπόριον, προοδεῦον
ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος.

Ἡ διαμονὴ τῆς μίς Μπριδξ καὶ τοῦ
Ραούλ εἰς τὴν Μπάγια-Μπλάνκα ὑπῆρ-
ξεν ἰδιαιτέρως εὐάρεστος, διότι οἱ πλού-
σιοι κάτοικοι τοῦ ἀποκέτρου ἐκείνου τό-
που, ὅπου αἱ διασκεδάσεις ἦσαν σπάνιαι,
ὑπέδεχθησαν μετὰ χαρᾶς τὴν χαριτωμέ-

Ἐπαῖξε τὸ μέρος του, ἐκτιθέμενος μετὰ τὴν μεγαλητέ-
ραν ἐμπιστοσύνην... (Σελ. 398, στ. γ')

Ἡκούετο τότε νὰ συρίζουν οἱ μπουλεαντόρας... (Σελ. 405, στ. γ')

νην σκοπεύτριαν. Αἱ παραστάσεις τῆς
ἔγειναν τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας καὶ ἡ αἰ-
θουσα τοῦ Πολυθαύματος ἐγένεψε καθ'
ὄλον τὸ διάστημα τῆς διαμονῆς
τῆς. Οἱ μεγάλοι ἐκεῖνοι γαιοκτή-
μονες τῶν περιχώρων, οἱ πλουτί-
σαντες γκώσσοι, οἱ ὅποιοι πρὸ ἐλί-
γου ἀκόμη ἠγωνίζοντο εἰς τὴν ἐξοχὴν
ἐναντίον τῶν Ἰνδῶν, ἐξετρελάθη-
σαν μετὰ θαυμαστὰ γυμνάσματα τῆς
Ἀμερικανίδος. Τῆς ἔσταλλαν ἀνθη
καὶ τὴν περιέφερον, μαζὶ μετὰ τὸν Ρα-
ούλ, εἰς τὰς ὠραίας τῶν ἐστάντας ες.
Χάριν αὐτῆς διοργανώθησαν κυ-
νήγια στρουθοκαμήλων καὶ γουανά-
κων. Τὰ κυνήγια αὐτὰ γίνονται
ὄλονεν σπανιώτερα, διότι χρειάζον-
ται μεγάλας ἐκτάσεις ἐλευθέρως ἀπὸ
κάθε ἐμπόδιον, δηλαδὴ χωρὶς σπίτια
καὶ χωρὶς μανδροτοίχους ἢ φράκτας.
Ἄλλ' εἰς τὸ ἀργεντινικὸν ἔδαφος, οἱ
φράκται, — κυρίως συρματοπλέγματα,
ποῦ λέγονται ἀλαμπράντος, —
ξεφυτρῶνουν τώρα παντοῦ. Πόσον δι-
σκέδαζεν ὁ Ραούλ μετὰ τὰ κυνήγια ἐ-
κεῖνα! Ἠξενινοῦσαν καμμιά εἰκοσα-
ριά ἵππους μετὰ τοὺς σκύλους τῶν,
λαγωνικά τῆς Παταγονίας. Τὸ μι-

κρὲν αὐτὸ στράτευμα διεσκορπίζετο, ση-
ματίζον εὐρὴν κύκλον, ὁ ὅποιος βαθμη-
δον καὶ κατ' ἐλίγον ἐστένευε, περισφιγ-
γων διὰ κρυφῶν καὶ καλπασμῶν ἄλας
τὰς στρουθοκαμήλους, αἱ ὅποια εὐρί-
σονται μέσα καὶ ἐξαναγκάζων αὐτὰς νὰ
τρέχουν τρομαγμέναι καθ' ὅλας τὰς
διευθύνσεις.
Ἡκούετο τότε νὰ συρίζουν ἀπὸ
παντοῦ οἱ μπουλεαντόρας, — εἶδος
λάζων, ποῦ ἀπολήγουν εἰς σαΐρας, —
καὶ τὰ μεγάλα πουλιά, ἐμπλεκόμενα
εἰς αὐτοὺς, κατέπιπτον.
Δυστυχῶς, ἡ ὠραία αὕτη ζωὴ ἐμελλε-
νὰ τελειώσῃ. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐτε-
λείοναν αἱ παραστάσεις καὶ ἡ μίς Μπριδξ
ὁ Ραούλ, καὶ ὁ Σερ Ράλο, ὁ ὅποιος
εἶχεν ἔλθῃ νὰ τοὺς πάρῃ, ὅτ' ἐφευγαν
ἀπὸ τὴν Μπάγια Μπλάνκα.
Ἐνα πρωὶ, ὁ Ραούλ παρουσιάσθη
πρὸ τῆς κυρίας του, κρατῶν ἕνα χάρτην.
— Μίς Μπριδξ, τῆς εἶπεν, εἶδα πρὸ
ἐλίγου εἰς αὐτὸν τὸν χάρτην, εἶτε τὸ
κτῆμά μου ἐφρίσκειται ἐδῶ κοντὰ με-
ταξὺ τοῦ Ρίο Νέγκρο καὶ τοῦ Ρίο Κο-
λοράντο, Δὲν ἀπέχει παρὰ λίγες ὥρας.
Ἴδῃτε καὶ σεῖς...
Ὁ μικρὸς εἶχεν ἀπλώτῃ τὸν χάρτην

του εις τὰ τραπέζι, όπου ή μίς Μπριδζ έπρογευματίζεν. Αδύη έμειδίσαε.

— Έννοή τί επιθυμείε, μικρά μπάυ, τώ είπε· να έπισκεφθής τας γαίαις σου, δέν είν' έτσι!

— Φυσικά! άπεκρίθη ο Ραούλ. Δέν

«Τώρα ήτο και ιδιοκτήτης!» (Σελ. 399, στ. α')

είνε] άστατο ναγοράσω έκάτον έκτάρια γής χωρίς να τ'άδω ποτέ, να έχω κτήμα και να μη τ'έ γνωρίζω;

— Μπα! έλαμιν ο Σέρ Ράλφ. για έκάτον έκτάρια δέν άξίζει κανείς να άνοχληθί.

«Αλλ' ή μικρός καλλιτέγνης δέν ήτο ατύχης της γνώμης. Έκατον έκτάρια τώ έφαίνοντο σπουδαία ιδιοκτησία και ήθελα πολύ να τήν έβλεπε. Έπειτα τ'ό παιδί είχε την ιδέα του. Και δειλά-δειλά τήν διέτύπισε!

— Μίς Μπριδζ, είπε, άν θέλατε, θα ήμουν πολύ εύτυχής να σας δεχθώ έγώ έκεί-πέρα, στο κτήμα μου... Θα ήθελα να σας προσκαλέσω εις ένα γεύμα που θα σας τ'έ άκανα έγώ, με δικά μου έξοδα... Μου φαίνεται ότι θα μου φέρετε εύτυχία, άν δεχθήςε την πρόσκλησί μου και άν έλθετε μαζί μου να έπισκεφθήςε το κτήμα μου.

Δέν ήμπορούταν ναρνηθούν πρόσκληση με τούτη λεπτότητα διατυπωθείσαν. Η μίς Μπριδζ έδέχθη, καθώς και ο Σέρ Ράλφ, και ή έκδρομή ώρισθη διά την επάυριον.

Θα άπήγγαιναν με τόν σιδηρόδρομον ως τ'ό Πίσι-Μαλμίδα και από εκεί θα έξηκολούθουν τ'ό ταξίδι των έριπποι μέχρι τού κτήματος τού Ραούλ, τ'ό όποιον θα έγνωρίζαν από τ'ό σχέδιον τ'ό έπισηνημένον εις τούς τίτλους της ιδιοκτησίας. Μόλις έλαβε τήν ύπόσχεσιν της κυρίας του, ο Ραούλ άπεράσισε να τήν περαιοποιηθί ήγεμονικώς. Δέν τώ παρουσιάζετο συγνά ή εύκαιρία να φιλοξενή τήν μίς Μπριδζ κ' έννοώσε να γίνουν όλα εις τήν έντέλειαν.

Όλην τήν ήμέραν έτραχεν εις τ'ό ξενοδοχείον, εις τ'ό χαλαροκλαστική, παραγγέλλων φαγητά και γλυκίσματα άρθονώτατα. Έκλεκτά κρασιά, σαμπάνιες, ακέμη και άνηθ, — σπάνιον πράγμα εις τόν τόπον εκείνον, — έπέμισαν μεγάλα καλάθια κ' έφορώθησαν εις τόν σιδηρό-

δρομον. Την στιγμήν της άναχωρήσεως, εις τόν σταθμόν, π'ό τ'ό σφύριζονας τραίνου ο Ραούλ δυσηρεστίθη, όλίγον έπειδή ή μίς Μπριδζ τ'ό παρουσίαζε δύο κυρίες, οι όποιοι θα έλάμβανον μέρος εις τήν έκδρομήν. «Ηθέλε ναπολάσχη τήν διασκεδάσιν εκείνην μόνον με τήν κυρίαν του και με τόν Σέρ Ράλφ και ή παρουσία των δύο άγνωστων τόν έστενοχωρούσε. Ήσυχασεν όμως όταν τ'ό έξήγησαν ότι ό ένας έν. Μπόβελ, ήτο μηχανικός γεωλόγος κ' έγνωρίζε θαυμασιώς τήν χώραν, τήν όποιαν θα έπισκέπτοντο. Χάρης εις αυτόν, θα εύρισκε με μεγαλειότεραν εύκολίαν τήν ακριβή τοποθεσίαν τού κτήματος και θα έμάνθανε

τήν αξίαν των γαιών του. «Ο άλλος φίλος της μίς Μπριδζ ήτον ένας πλούσιος έστ'αν τ'ε ίέρ ος, ο όποιος άνάλαβε να προμηθεύση εις τούς έκδρομείς άλογα και άμάξια.

«Ο Ραούλ τόν ήκουσε να λέγη: — Έτηλεγράφησα στον έπιστάτη μου να μάς φέρη στο σταθμόν μια τ'ε ρ ο π έ λ α από είκοσι άλογα και τ'ό μεγάλο άμάξι.

«Έτσι, μίς Μπριδζ, — προσέθεσεν άποτεινόμενος μ' εύγένειαν προς τήν νεαράν γυναικα, — θα είσθε βέ ρ υ κ έ ν φ ο ρ τ α μ π λ!

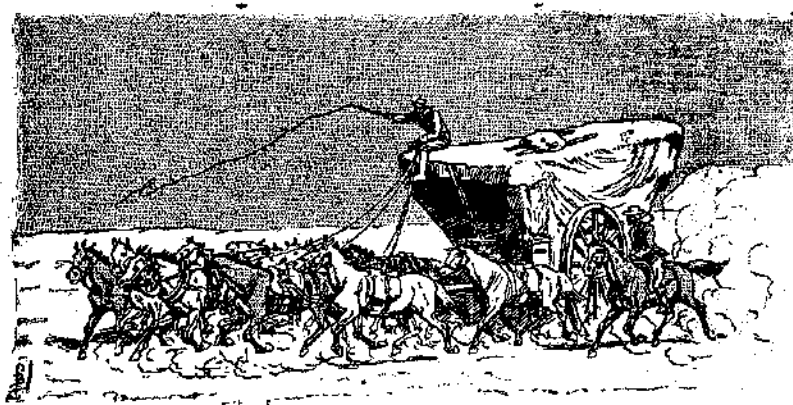
Έξελίγησαν λοιπόν βράδυ-δράδυ, από τήν Μπάγια-Μπλάνκα μαζί με τούς ύποχρεωτικούς έκείνους κυρίους, οι όποιοι

«Όταν ο Ραούλ είδε τήν άπελιπτικήν εκείνην έρημίαν, έννόησε πόσον άπαραίτητος τ'ός ήτο ή συνδρομή τού πλουτίου έπαικταίερού, ο όποιος ήθέλησε να τούς συνοδεύση. Χάρης εις αυτόν, τ'ώνται, ένα θαυμασιον όχημα τούς έπερίμενε π'ό τ'ό σταθμού. «Ητο ένα πελώριον άμάξι με τέσσαρας έλαφρούς και πολύ απέχοντες άλλήλων τροχούς, έρωδικασμένον μ' έδωλια και σκεπασμένον με μίαν μεγάλην σκιάν, διά να προστασίχη τούς έπιβάτας από τας θερμάς ακτίνας τού ήλιου. Είς τ'ό άμάξι αυτό ήταν ζευγμένα, ή μάλλον θεμένα εύρην-μίγδην, με μίαν γρασιχην άταξίαν, δώδεκα άλογα, περιστοιχιζόμενα από ίππεις.

«Αλλά δώδεκα ήκολούθουν, έτοιμα ναντικαταστήσουν τ'ά πρώτα μόλις θα έκουράζοντο.

«Ο Ραούλ, παίζων πολύ σοβαρά τόν ρόλον τού ξενίζοντος οικοδεσπότη, έπιστάτησεν εις τήν μεταφοράν και τήν φρότισιν των τροσίμων. Και άραυ ανέβησαν όλοι, τ'ό πελώριον άμάξι με τ'ά δώδεκα άλογα έξελίγησε καλπάχον. Τ'ά πέταλα των ζώων, οι κραδαμοί των μαστιγίων και αι κραυγαί των οδηγών, άπετέλουν συναυλίαν έκκωσαστικήν.

«Άραυ διήγυσαν τ'ά πρώτα χιλιόμετρα, ο Ραούλ κατενόησε και τήν χρησιμότητα των πολλών άλόγων, που είχε φέρη ο προνοητικός έστ'αν τ'ε ίέρ ος. Εύθύς ως άφίκαν τήν κοιλάδα τού Ρίο Κολοράντο, είσήλθον εις άμμόεις έκτάσεις, όπου οι τροχοί έδυσθίζοντο μέχρι

«Τ'ό πελώριο άμάξι με τ'ά δώδεκα άλογα...» (Σελ. 406, στ. γ')

θα διευκόλυναν τ'ό ταξίδι. «Όλην τήν νύκτα έτρεξαν με τόν σιδηρόδρομον και τ'ό πρωί έφθασαν εις τας όχθας τού Ρίο Κολοράντο. Είς τας όκειά άπεβίβάσθησαν εις τόν σταθμόν τού Πίσι-Μαλμίδα.

«Απέναντι τού σταθμού, όλίγη καλύβα, τας όποιάς έσκίαζαν λαγκυκαί, σκονισμένοι και σχεδόν άπεξηραμένοι ταμαρινέαι, άπετέλουν όλόκληρον τ'ό χωρίον.

Φλογερός ήλιος κατέκαιεν ήδη τήν κατακόκκινην πεδιάδα.

του άζωνος, μόλις δε και μετά βίας τ'ά δώδεκα άλογα ήμπορούσαν να σύρου τ'ό άμάξι. «Ο μικρός έβλεπε με άνησυχίαν τήν έρημον εκείνην της έλαφρούς κυματιστής άμμου, όπου μόνον άραιά δεινύλλια άνυψούτο εν τώ μέσω χερτων έρηδών, άργυροχρότων.

— Άν τ'ό κτήμα μου έχη τέτοια γή, έλεγεν εις τόν γεωλόγον, δέν θα είνε βέβαια ούτε εύφορο, ούτε γόνιμο. «Αλλ' ο κ. Μπόβελ τόν καθήσυχασεν. — «Όχι, τ'ώ είπε» κατά τ'ό σχέδιον που

έχετε, τ'ό κτήμα σας εύρίσκεται πιο άνετολικά και άπέχει από έδω καμμιά πηνηνταριά χιλιόμετρα. Είνε δηλαδή πλησίον εις ένα άλλο ποτάμι, τ'ό Ρίο Νέγκρο, τού όποιου αι όχθαι εινε ώραιαι και καταλληλόταται διά καλλιέργειαν. Αυτό έξαρτάται από τ'ό ύψος του, δηλαδή από τ'ό εύκολον ή τ'ό δύσκολον της άρδεύσεώς του. Θα τ'ό ιδούμε!

Διά να περνώ ή ώρα εύχάριστα, ή μίς Μπριδζ άρχισε να λέγη διάφορα τραγούδια, ο δε Ραούλ, μ' έλα τ'ά τινάγματα

«Εκ δάκρυ έβρεξε τ'ό λεπτόν εκείνο χέρι...» (Σελ. 407, στ. β')

«Ο μικρός πατριώτης τ'έλος, εις τας ένδεκα τ'ό πρωί, έφθασαν εις τ'ό μέρος τ'ό σηματομένον επί τού σχεδίου, τ'ό όποιον συνεβουλεύετο ο μηχανικός. Με μεγάλην του ευχαριστήσιν ο Ραούλ παρατήρησεν ότι μερικά ώραια δένδρα ύψουτο εις τ'ά περιχώρα. Τί εύτυχία άν τ'ά δένδρα αυτά άνήκον εις τ'ό κτήμα του!

«Ο μηχανικός κατεγίνετο να έξακριβάτη τήν θέσιν του κ' ένώ έμετρούσεν, έλογάριαζε κ' έμελετούσε τ'ό σχέδιον, ο μικρός μας φίλος έκύτταζε με τήν σφικλίνην τού ιδιοκτήτου τ'ό έδαφος έπεινω, τ'ό όποιον τού άνήκε. Εύρισκε ναί μέν ότι ήτο κάπως έρημον, κάπως γυμνόν, κάπως άμμόεις. τόν έβεβαίωσαν όμως ότι ή χώρα ήτο πλήρης μέλλοντος και έβλεπε από τ'ώρα τήν πεδιάδα εκείνην σκεπασμένην από τερπνά άγροκήπια και πλουσίας φυτείας. — πράγμα, τ'ό όποιον θα συνέβαιναν όπωσδήποτε μετά τινα έτη.

«Έν τούτοις ο μηχανικός είχε φυτεύση τ'ό μπαστουί του εις τ'ό έδαφος κ' έχάρσασσε γραμμάς, αι όποια περιώριζαν τήν ιδιοκτησίαν.

«Ω χαρά! τ'ά ώραια δένδρα ήσαν μέσα!

«Αμέτωπος έξέζευσαν τ'ό άμάξι υπό τήν προστατευτικήν σκιάν ενός γιγαντιαίου άλ γ κ α ρ ρ ό μ π ο υ, και ο Ραούλ ανέλαβε πάλιν τόν ρόλον τού οικοδεσπότη. Βοηθούμενος υπό των ίπποκόμων, άδειασε τ'ά καλάθια του, τ'ά όποια πραγματικώς

είχαν άκ' έλα τ'ά καλά και έν άρθονίη. Μετά ήμισειαν ώραν, πλούσιον γεύμα παρετίθετο εις λευκά τραπέζια άνδύλα, άπλωμένα επί τού έδάφους. «Ο Ραούλ είχε φρονίσχη δι' όλα — έφερον άκόμη, βλεπέτε, και τραπέζιο άνδύλα, που ήτο πολυτέλεια άουνήθη εις τήν κάμπαν.

«Όταν ή μίς Μπριδζ και οι σύντροφοί της έπέστρεψαν από τόν περιπάτον των άνά τ'ά περιχώρα και είδαν τ'ά έκλεκτά φαγητά που τούς έφείμεναν, έξεπλάγησαν πολύ εύαρέστη.

— «Έλαμες, βλέπετε, τρέλλες, μά υ μ π ό υ! είπεν ή 'Αμερικανίς.

«Αλλ' ο Ραούλ άπεκρίθη άβροφρόνως, με τρέμουσαν κάπως φωνή.

— Μίς Μπριδζ, δέν είνε τρέλλα, αλλά: εύχαριστήσις για μένα και καθήκον να ύποδεχθώ όσο μπορώ καλλίτερα, εκείνην που τ'ης έφείλω τ'εσην εύγνωμοσύνην.

Χωρίς ναποκριθί, ή 'Αμερικανίς έτεινε τήν χείρα της προς τόν μικρόν της φίλον, ο όποιος τήν έφί-

λησε με συγκίνητην. Ίσως μάλιστα, — δέν θα ήμπορούσε κανείς ούτε να τ'ό άρνηθί, ούτε να τ'ό θεβαιώτη, — κ' ένα δάκρυ εύτυχίας έβρεξεν όλίγον τ'ό λεπτόν και λευκόν εκείνο χέρι! αλλ' ή μίς Μπριδζ διέκοψε γρήγορα αυτός τας τρυφερότητας, που δέν ήσαν τού χαρακτήρος της, κ' έφώνασε φαιδρά:

— «Ε! δέν καθήμεθα στ'ό τραπέζι; — Σταθίτε μια στιγμή! παρεκάλεσεν ο Ραούλ. Σας έτοιμάσα και μια έκπληξι. — Στεκίμαστε! Τί έκπληξι!...

«Ο μικρός, χωρίς λέξιν, έτρεξεν εις τ'ό άμάξι και, έρευνήσας εις τ'ό βάθος ενός των κιβωτίων του, επέστρεψε μετ' όλίγον κρατών ένα μακρόν και μυτερόν εις τ'ό άκρον κοντάρι, εις τ'ό όποιον ήτο τυλιγμένον έν ύφασμα.

«Όλοι άπορούσαν τί να ήτο άραγε αυτό ή έκπληξι, που θα τούς έχαμινεν ο Ραούλ. Αλλά γρήγορα τήν είδαν. «Ο μικρός μας φίλος έφύττυσε βαθεία τ'ό μακρόν κοντάρι εις τ'ό μέσον τού κτήματος του και έξετύλιξε τ'ό ύφασμα, τ'ό όποιον δέν ήτο παρά μια σημάια. Η

τρύχους σημάια της Γαλλίας, ή όποια ήρχισε να κυματίχη με χάριν εις τ'ό έλαφρον και πατηνιδιόριον άεράκι...

Ναί, αυτήν τήν έκπληξιν είχαν έτοιμάση ο μικρός πατριώτης: Είς τ'ό κτήμα του, ένώπιον των ξένων του, ήθέλησε να στήση τήν σημαίαν της πατρίδος του. «Ως Γάλλος, έστησε τήν γαλλικήν, όπως, άν ήτο 'Ελληνα, θα έστησε τήν ελληνικήν... Τ'ό κίνημά του όμως συνεκίνησεν όλους τούς παρισταμένους, πρώτον διότι ή φιλοπατρία εινε συγκινητική υπό π'ασαν σημαίαν, και δεύτερον διότι ή Γαλλική εινε μια σημάια εύγενής, ένδοξος και αγαπημένη άπ' έλλον τόν κόσμον! (Έπειτα τ'ό τέλος).

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

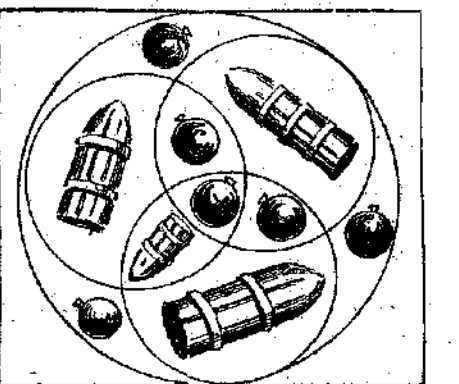
Table with 4 columns and 3 rows of Greek letters for a word puzzle.

Να συναρμολογηθούν αι συλλαβαί αυται ώστε ναποτελεσθούν πέντε επαγγέλματα.

8) Λίνιγμα. Έστέλη υπό τού Λατίου της δούξας 'Τό ένόμά μου, παριστά 'Έν άγιον θηρίον: Συγγενώς κ' ένα ποταμίν. Έκφράζει, — έξέρις πολόν;

γ) Διά τούς Ταλλομαδέις Enigme Έστέλη υπό τού Σιμωναίτου Διαβολάκι Cinc voyelles, une consonne, En français composent mon nom Et j' ai, sur ma personne, De quoi écrire sans crayon.

Πύσεις τού 49ου φύλλου

α.) 'Ιδού πώς θα έγγραφούν οι κύκλοι ώστε ναπομνησθούν έντός τούτων τ'ά βλάματα. — β.) Η τιμή τιμή δέν έχει και χαρά στον που τήν έχει.

Ίδρα τὸν Ὀ-
σηγὸν τοῦ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομη-
τοῦ, Καρ. Β

ΤΟ ΘΙΑΚΙ

Τὸ μικρὸ νησάκι με τὰ πολλὰ ἀμπέλια
καὶ τῆς γέφυρας ἄλλης, λουξέται στὰ κα-
ταγάλανα γὰρ τοῦ Ἰουίου. Εἶνε τὸ ξα-
κουστό νησάκι, ποῦ ἡ βασιλισσά του, κα-
θισμένη στὸν ἀγαλεῖο με τὸ λυχνάρι,
ἔσφαινε ὅσο παντὶ εἶχε ὑφάνει τὴν ἡμέρα,
κατεργαίνοντας τὸν ἀνδρᾶ της.
"Ὅλα σ' αὐτὸ μικρά, με τὴν ὥραια.
Ἡ χωροῦλα με τὰ σατάνια της, ποῦ
φαίνονται ὅλα με μιά ματιά" τὸ μορφορ λι-
μανάκι, με τὰ βουνὰ τρυγῶρα καὶ τὸ «λα-
ζαρέτο» στὴ μέση, ὅλα μικροῦτσικα...
Τὸ κῆρι, μικρὸ κ' αὐτὸ, χτυπάει τὸ
χαμηλὸ μουρῶ γι ο καὶ πηδάει, πολ-
λὲς φορές, ραντίζοντας τὸν δρόμο. Κι
αὐτὸς, ξεπαλιμένος με νοχλίζει, με ὠραί-
ους κυματισμοὺς, φθάνει ἀπ' τὴ μίαν
ἀκρη, τὸν Μύλο, — ὡς τὴν ἄλλη — τὴ
Μπαράκα.

Καὶ λίγο πιὸ ψηλά τὸ Κάστρο, ποῦ
τὰ ἔρειπιά του μὲς θυμίζουν τοὺς Βενε-
τούς, εἶνε ἕνας ὁμορφος περίπατος πάνω
σὲ βουνὰ γεμάτα κωνίλιμα καὶ ἄλλα
ἀγρολιούδια. Καὶ οἱ μῦλοι ποῦ γυρίζουν
στὸ φῶς με τὰ κάτωστρα φτε-
ροῦνινα τοῦ πάνω στῆς κορφῆς, προσθέ-
τουν κατὶ ὁμορφὴ καὶ ἐξαιρετικὰ γραφικὴ
στὰ γύρω βαθυπάρσινα γέφυρα λιποτάσια.
Χάρης

ΣΤΟ ΚΡΕΒΒΑΤΙ

«Ἡ ἔξις δευτέρα φῶς» Παιγμὰτι.
Τώρα πιά χωρίς νὰ με ξεπνίση κανένας,
βοίσκομαι ἔξπλητῆ πῶν ἀπὸ τὰς θ'. Ἔως τὰς
θ' ὅμως, ποῦ ζυγνοῦν καὶ οἱ ἄλλοι,
μένω στὸ κρεββάτι. Ἀπ' ἐκεῖ, τὸ πρῶτο
πράγμα ποῦ βλέπω, ὅταν ἀνοίξω τὰ μάτια
μου, εἶνε τὸ τρεμισθόνον φῶς τῆς καντή-
λας, ποῦ καίει μπροστά σὲ εἰκόνας. Ἐ-
πειτα, ἀπὸ τὰ παράθυρα, βλέπω μιά λε-
ορίδα γαλάζιον οὐρανὸν.
"Ἀρχίσε νὰ φέγγῃ. Γιὰ νὰ μὴ ξανα-
κοιμηθῶ, κλείνω τὰ μάτια καὶ ἀρχίζω
νὰ σκέπτομαι.
Σὲ λίγο, μιά φωνὴ ἔρχεται νὰ μ' ἀπο-
σπάσῃ ἀπὸ τὰς σκέψεις μου. Εἶνε ἡ σωτῆ
καὶ βραχνὴ φωνὴ τῶν ἐφημεριδοπωλῶν,
οἱ ὅποιοι ξεφωνίζουσι: «Ἐφημεριδοπωλῆς!»
Αἱ σκέψεις μου τώρα μεταβάλλονται.
Αἱ ἐφημερίδες μοῦ θυμίζουν τὸν πόλεμον
καὶ γὰ πολλὰ ὄρα ὁ νῦθς μου εἶνε ἀπη-
σολημένος με ἀντῶν... Ἀλλὰ μιά ἄλλη
φωνὴ ἔρχεται πάλι νὰ διακόψῃ κὶ αὐτὴν
τὴν σειράν τῶν σκέψεων μου. Εἶνε ὁ
συνέκας ποῦ φωνάζει «σαλέπ!». «Α!
ἔφθασε ὁ χειμῶνας! αὐτὸ σημαίνει τὸ «σα-
λέπ» χειμῶνας! δηλαδὴ κρύο, βοριάς,
χιόνη ἴσως, ἡ γωνιά με τὰ ξύλα, αἱ
ὁμορφες κουβέντες γύρω ἀπὸ καλὴ φωτιά,
τὰ κάστανα ποῦ ψήνονται... καὶ τόσα
ἄλλα ποῦ δὲν ἔχω καιρὸ νὰ σκεφθῶ, γιὰτὶ
ἡ ὥρα περνᾷ. Χτυπᾷ θ' ὅμως, καὶ ἡ καρδιά
τῆς ἐκκλησίας ποῦ σημαίνει τὸν ὁρθον, με
βρίσκει πάνω ἀπὸ τὸ κρεββάτι...

Γρηγόρα νὰ ἐτοιμασθῶ, νὰ ρίξω μιά μα-
τιὰ ἀκόμα στὰ μαθήματα καὶ ἐμπρὸς γιὰ
τὸ σχολεῖο!
Φράουλα

ΗΛΙΟΓΕΡΜΑ

"Ἀγορν' αἶε ὁ ἥλιος γιὰ νὰ δέσῃ.
Ἡ θάλασσα τὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ἀνῶγει,
Γέφυρ' ο' αὐτὴν ἐκείνος καὶ τὸν πνίγει.
Ἡ μέρα τώρα αἶμα, θὰ ζεμυχήσῃ!
Τώρα σὲ λόγο ἡ νύχτα ἡ μαυροφῶρα
θὰ φτάσῃ ἄνω κ' ἔν' εἶνε, δὲν θ' ἄρχισῃ
Μὲ τὸ μῦθρο τῆς αἰθέρας νὰ γνῆσῃ
Τὴν πλάσι τοῦ κ' αὐτὴ πειθαίνει τώρα.
"Εἶσι ἡ ζωὴ τοῦ μάνου ἀνθρώπου οὐρανοῦ.
"Ὅμως εἰ καὶ ἂν ὁ ἥλιος δέσῃ, εἰ...
Τὸ σκότος μὴ νυχτιά μόνον θὰ μείνῃ.
Μὰ κ' ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ οὐ βασιλεύῃ,
Στὰ δίχτυα τοῦ θανάτου οὐδ' ἀποστῆ,
"Εἶσι ἀπ' τὸν Ἀδῆ πῶσι δὲν θὰ ἀτρέψῃ;
"Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες

ΧΡΥΣΑΑΛΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΝΟΣ

[Μῦθος τοῦ Γε' Bailly]

— Γιὰ νύκταξ ἐξ' ἡρώματι
Ποῦ ἔχουν τὰ φτερά μου,
Καὶ μὴ θαυμάσῃς, ἂν μπορῆξ
Καὶ σὺ τὴν ἐμμορφιά μου!
Πορφύρην ἔσῃν κρῖνο
Τὸν μεγαλοπρεπῆ,
Αὐτὰ μιά πελατοῦδα
Ἄγειν χωρίς τροπῆ.
Κι' ὁ κρῖνος ἀποκρίναται:
— Γιὰτ' εἶσαι φαντασμένη;
Ἐσχρῆς σου ὡς γρῆς ἀκόμα,
Μὲ ἀσχημὴ ἔσῃν κάμματα
Καὶ σὲ φαντασῶν σὸ χῶμα;
Νικηφόρος Εὐξίνων

Ο ΕΜΠΛΙΓΜΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ

Οἱ Ἀραβες ἐκαλλιέργουν τοὺς ἄγρους
των, ὅταν ὁ διάβολος παρουσιάσθῃ καὶ
τοὺς εἶπῃ:
— Θὰ μοῦ δώσετε τὸ ἥμισυ, ὅταν θε-
ρῶσατε.
— Πῶς;
— Ναί, διότι ὁ ἥμισυς κόσμος ἀνήκει
εἰς ἐμὲ λοιπὸν ἔχοι δικαίωμα καὶ εἰς τὸ
ἥμισυ τῶν ἄγρῶν σου.
— Καλὰ, ἀπήντησαν οἱ Ἀραβες, οἱ
ὅποιοι ἐγνώριζον, ὅτι τὸ καλλίτερον μέρος
ν' ἀπαλλογῶν ἀπὸ τὸν διάβολον ἦτο νὰ
προσποιηθῶν ὅτι συγκατανεύουσι. Καλὰ,
ὅσῃ νὰ πάρῃς τὸ ἔπαινον καὶ μὲτ' ἐκεῖνο
σου θὰ εἶνε κρυμμένο μέσα στη γῆ.
— Αὐτὸ ἦθελα κ' ἐγὼ, εἶπεν ὁ διάβολος;
κρατήσατε σετὶ τὰς ρίζας.
"Ἐπειρῆν λοιπὸν γογγύλια ὅταν δὲ
ἦλθεν ὁ καιρὸς τῆς συγκομιδῆς καὶ ὁ δι-
άβολος παρουσιάσθῃ διὰ νὰ πάρῃ τὸ μερί-
διόν του, οἱ Ἀραβες τοῦ ἔδωκαν τὰ φύλ-
λα. Ἄνθ' αὐτοὶ συνέλεξαν τὰς ρίζας.
"Ὁ διάβολος ἦτον ἠγασμασμένος ἀπὸ
τὴν συμπεριφερίαν τὴν εὐχαριστήσθῃ. Τὸ ἐχθό-
μενον ὄμως ἔτος παρουσιάσθῃ καὶ πάλιν
τὴν στιγμὴν τῆς σπαράξ.

— Αὐτὴ τὴ φασὰ, εἶπε μινιώδης, δὲν
θὰ γελασθῶ ὅπως πέτυσε θὰ κρατήσατε
σεῖς τὸ ἔπαινον μέρος κ' ἐγὼ θὰ πάρω ὅτι
παράγει ἡ γῆ ἀπὸ κάτω.
— Καλὰ! τοῦ εἶπαν οἱ Ἀραβες.
Καὶ ἔπειραν σίτον καὶ κριθῆν
"Ὅταν ἐδέχονταν, ἐφθίσε καὶ ὁ διάβολος
διὰ νὰ πάρῃ ὅτι τοῦ ἀνῆκε. Τῷ παρεχό-
ρουν τὰς ρίζας. Ἐκεῖνοι συνεχόμεσαν τὸν
καιρὸν.
"Ἔτσι ὁ διάβολος ἐγαλιόσθῃ καὶ τὴν δευ-
τέραν φορὰν καὶ ἠσώκασε.
Παντοκράτωρ

ΤΟ ΑΡΓΕΪΤΙΚΟ ΚΑΡΠΟΥΖΙ

"Ὁ Κωστήκης εὐρίσκειται εἰς ἕνα μιο-
στάνι τοῦ Ἀργους, ὅλο καρπούζια. Μὰ τί
καρπούζια!... Βγάδει λοιπὸν ἕνα μαχαίρι
καὶ τρυπᾷ ἕνα καρπούζι, τὸ μεγαλύτερον,
ἀλλὰ τὸ πέρνει τὸ μαχαίρι μὲς εἰς τὸ καρ-
πούζι. Μπαίνει τότε μέσα κ' αὐτὸς, γιὰ
νὰ πιάσῃ τὸ μαχαίρι του, καὶ εὐρίσκειται
εἰς μίαν ὀλόκληρον πόλιν με παλάτια, με
καταστήματα, με ἐκκλησίας, με στρατεύ-
ματα, με σιδηροδρόμους, με πλοία προ-
σωρισμένα εἰς τὸν λιμένα της, καὶ ὅτι
ἄλλο εἰμπορεῖ νὰ ἔχη μίαν μεγαλοπόλιν.
Ἦρχισε λοιπὸν νὰ περιφέρεται εἰς τὴν
πόλιν αὐτὴν, ὅπου, κατὰ τύχην, διήλθε καὶ
ἀπὸ τὴν Ἀγοράν. Ἐκεῖ βλέπει τὸ μαχαίρι
του νὰ κρέμαται εἰς τὸν τοίχον ἑνὸς κρε-
οπωλείου καὶ ἀρχίζει νὰ μαλακῶν με τὸν
κρεοπωλῆν, ποῦ δὲν ἐννοεῖ νὰ τοῦ
τὸ δῶσῃ πίσω. Ἀλλ' ἔξαρτα τὸ καρπούζι
κλείνει καὶ σκότος βαθὺ κλείνει τὴν
πόλιν! "Ὁ Κωστήκης, τρομαγμένος, βάζει
τῆς φωνῆς: «Μαμμιά!... Μαμμιά!...»
καὶ... ἐξόπτησε.
Ἑβραϊκὸς Πόλεμος

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Σκόπῃς τῆς Φούλας, ὅταν εἶδε μιά φορὰ ἀπὸ
στρουθοκαμήλου:
— Γιὰ φανέσον εἰ μεγάλο θὰ εἶνε τὸ αἰγὶ
τοῦ ἱπποπόταμου!
"Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Σπενναγίου τοῦ Ἀνέμου
**
"Ἡ μαμμά: — Σὺ εἶπα, Γιάνγκο, ὅτι ἄλλη
φορὰ δὲν σοῦ ἐπιτρέπω νὰ παρῆγῃς νὰ παῖξῃς
με τὸν Κωστή, γιὰτὶ αὐτὸς εἶνε παληόπαιδο!
"Ὁ Γιάνγκος: — Τότε, μαμμά, ἂς ἔρχεται ὁ
Κωστής νὰ παῖξομε, ἀφοῦ ἐγὼ δὲν εἶμαι πα-
ληόπαιδο.
"Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Ἀγγέλου τῆς Νίκης
**
"Ὁ Κωστήκης, θυμῶν τὸν ἐκτόν του:
— Γιὰ κόττα με, Ἄννα, πῶς μεγάλωσα!
Δὲν εἶμαι πιά μωρὸ!
Καὶ ἡ ἀδελφὴ του:
— Ναί, μεγάλωσες, κατὰ ἕνα σίγγα καὶ
ἔγινες... μωρὸς.
"Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Παντοκράτορος

ΑΠΟ ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ 1916

**Η «ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ» ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΖΕΤΑΙ
ΤΑ «ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ» ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ**

Σκοπὸς τῆς «Σελίδος Συνεργασίας» εἶνε νὰ πα-
ρακιτῆ τοὺς νεαροὺς μὰς φίλους, τοὺς ἔχοντας
κάποιον φιλολογικὸν τάλαντον, νὰ τὰ ἐξασκῶν,
νὰ τὰ καλλιεργῶν. Ἀλλὰ μὰς με τὸν σκοπὸν
αὐτὸν, ἐννοεῖται ἐνωμένος κ' ἕνας ἄλλος, ἐκείνος
τὸν ὁποῖον ἔχουν καὶ ὅλοι σ' ἄλλαι σελίδες
τῆς Διαπλάσεως: τὸ νὰ παρέχουν κατὶ ὠραῖον,
ἀξιοκαταξιωστὸν καὶ ὠφέλιμον εἰς τοὺς ἀναγνώ-
στας ἐν γένει.
"Ὁ πρῶτος σκοπὸς, ὡς ἐπισημῶται, ἐξεπληρώθη.
"Ὁ δεύτερος ὅμως, ὄχι πάντοτε. Διότι, με τὸ νὰ
ἔχω τὴν Σελίδα τακτικὴν εἰς κάθε φύλλον, ζήρουν
πολλοὶ ἀπογορευμένη νὰ τὴν παραγεμίσω, ἐλ-
λεῖψαι καλλιτέρων, καὶ με κομμάτια, ἔχει τῶσον
ἐλλείπει, με γυμνάσματα χωρὶς καμμίαν ἔξιν.
"Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὰ κομμάτια αὐτὰ δὲν ἐπιβά-
ζοντο ἀπὸ τοὺς ἄλλους, οὐτὲ μ' εὐχαριστήσιν,
οὐτὲ με ὠφελεῖαν. "Ἔτσι οἱ πολλοὶ ἀδικούγο
χάριν ὀλίγων.
"Ἐσκέψην, ὅτι τὸ ἀποπῶν αὐτὸ ἔπρεπε νὰ δι-
ορθωθῆ, Καὶ ἀπὸ τῆς Δεκεμβρίου μεταρ-
ρυθμίσω τὴν Σελίδα Συνεργασίας ὡς ἔξιν: Δὲν
θὰ εἶνε πλέον τακτικὴ, ἀπογορευτικὴ εἰς κάθε
φύλλον ἀλλὰ θὰ ἐμφανίζεται κάθε τῶσον,
ἐν γένει ἢ ἀραιότερα, ἀνάλογος τοῦ ἀριθμοῦ
τῶν κλάδων, τῶν ὠραίων κομματιῶν ποῦ θὰ λαμ-
βάνω. Μὲ ἄλλους λόγους: ἀπὸ τὰς ἀποστολὰς; κάθε
ἑβδομάδος, καὶ διαλεγῶν τὰ ἀπολύτως ὠραία, τὰ
ἑνεκάς πρωτότυπα, τὰ καθαυτὰ ἄτιμα δημοσιεύ-
σως καὶ ἀναγκάσως κομμάτια. Καὶ μολις
ἴδω ὅτι αὐτὰ εἶνε ἀρκετὰ ὥστε νὰ γεμισθῶν μίαν
Σελίδα, θὰ τὰ δημοσιεύω. Μὰ εἰς μίαν ἑβδο-
μάδα θὰ συμπληρωθῶν μετὰ Σελίς, μὰ εἰς ἕνα
μῆνα, μὰ εἰς δύο μῆνας, ἀδιάρητος! Τὸ εἴ-
νημα εἶνε, ὅτι δὲν θὰ δημοσιεύω Σελίδα, εἰὰν
δὲν ἔχω ἔπειτ' ἢ ἀπὸ κομμάτια πρώτης τάξεως,
ποῦ νὰ εἶνε χαρὰ καὶ ἀπλάνας δι' ὅλους τοὺς
ἀναγνώστας. "Ἔτσι τὸ ἀποπῶν διορθώνεται καὶ
ἐκπληροῦνται εἰς τὸ εἶξ καὶ οἱ δύο σκοποὶ τῆς
Σελίδος ἔξινου.

Τὰ κομμάτια σας διὰ τὴν Σελίδα Σ. Σ. ἀπὸ
μοῦ τὰ στέλλετε ὅπως καὶ πρότερον. Ἀλλ' αἱ
ἔγκρισεις καὶ αἱ ἀπογορευτικαὶ καταρ-
γοῦνται καθὼς καὶ ὁ κλήρος. Ἀπλῶς, εἰς
κάθε φύλλον, θὰ δημοσιεύω τοὺς τίτλους τῶν
ἔργων, ποῦ θὰ λαμβάνω, κλάδων καὶ κλάδων ἀνα-
μῆ, χωρὶς τὰ ψευδῶνυμα τῶν ἀποστολέων των.
Διὰ νὰ ζήσετε σαφὲς ὅτι ἐλήφθησαν καὶ νὰ μὴ μ' ἐρω-
τάτε. "Ὅσα ἐγκρίνονται ἀπ' αὐτὰ, θὰ δημοσιεύ-
ωνται. "Ἡ δημοσιεύσις δηλαδὴ θὰ εἶνε ἡ ἐγκρι-
σις. Τὰ ἄλλα εἰς τὸ καλῶν. "Ἡ μέχρι τοῦδε περ-
ρα, ἡ ἀναλογία τῶν πολλῶν καλῶν τεμαχίων πρὸς
τὰ μέτρια, με κάμνει νὰ ἐλπίζω, ὅτι εἰς κάθε
δου, κάθε τρίτῃ τὰ πολλὰ φύλλα, θὰ εἶμαι εἰς θέ-
σιν νὰ δημοσιεύω Σελίδα Συνεργασίας. Ἀλλὰ
θὰ ἀραιότερα νὰ εἶνε, δὲν περῶξῃ. Ἀρκεῖ, ὡς
εἶπομεν, νὰ ἐκπληρωθῶν ὁ διττὸς σκοπὸς.
Κ' ἐν ἄλλο ἀκόμη: Πολλοὶ λαμβάνω κομ-
μάτια, τα ὅποια θὰ ἦσαν ὠραίοτατα, ἀν ἦσαν
γραμμικῶς διαφορετικὰ. "Ἡ ἰδέα καλὴ, ἡ ἐκτέλε-
σις κακή. Νομίζω, ὅτι εἶνε κριτὰ νὰ παρῶν ἰσο-
χρονισμὸς τέτοια κομμάτια. Αὐτὰ λοιπὸν θὰ τὰ
ἀπορῶν ἔγω μόνον μου, ἢ μάλλον θὰ τὰ ξανα-
γράφω. Καὶ ἀπὸ κάτω θὰ σημειώσω «Ἰδέα τοῦ
Τάδε», πρὸς διακρίσιν ἀπὸ τὰ ἄλλα κομμάτια,
τὰ ὅποια θὰ δημοσιεύωνται ὡπως ἐστάλησαν,
με τὸ ψευδῶνυμον τοῦ ἀποστολέως.
Οἱ ἄλλοι ὅροι μένον οἱ ἴδιοι. Μόνον συν-
δρομητῶν με ψευδῶνυμον ἔχουν δικαίωμα νὰ
λαμβάνω μέρος εἰς τὴν Σ. Σ. Καὶ τὰ ἔργα
των πρέπει νὰ εἶνε πολὺ καθαρογραμμικῶς,
εἰς χωριστὰ φύλλα χάρτου καὶ ἐπὶ τῆς μιᾶς
μόνον ὀψέως αὐτοῦ. Ἀπὸ πίσω νὰ μὴ γρά-
φωτε ποτέ.
Τὰ «Νέα καὶ Περιεργα» εἰς τὰ ὅποια πολ-

λοὶ ἀναγνώσται δὲν εὐρίσκουν μεγάλο γούστο, —
κ' ἐγὼ ἐπίσης, διότι τὰ εὐρωπαϊκὰ περιοδικά,
ἀπὸ τὰ ὅποια τὰ παίρνω, δημοσιεύουν τώρα ὀλο
τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια, — καταργοῦνται ὀλος
διδόλω.
Εἰς τὴν θέσιν τῶν «Νέων καὶ Περιεργων»,
καθὼς καὶ εἰς τὴν θέσιν τῆς «Σελίδος Συνεργα-
σίας», ἂταν δὲν θὰ ἔχω τοιαύτην, θὰ δημοσιεύω
μικρὰ εἰκονογραφημένα διηγήματα, σειρὰς γε-
λοιογραφῶν, δράματα καὶ κωμῆδίας, ἄσπρα
πραγματογνωστικά, ποιήματα κτλ. κτλ. "Ἔτσι
ἡ ἰδέα τοῦ φύλλου ὅτι εἶνε πλουσιωτέρα καὶ
ὠραϊότερα.
Οἱ «Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ» θὰ
ἐξακολουθῶν εἰς ἔχουν καὶ κατὰ 1916. Ἐπι-
σης: «Παιδικὸν Πνεῦμα» θὰ δημοσιεύεται
εἰς κάθε φύλλον.
Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»,

Ἀθήνα, 38 ὁδὸς Ἐυκαίτου
τὴν 11ην Νοεμβρίου 1916
«ΕΠΕΤΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ» διαβάζετε σήμερα
κάτω ἀπὸ τὴν συνθήξιν τὸ «Μικρὸ Μεσανέ-
στος» Ἐνα φύλλον ἀκόμη καὶ τελειούμεν...
διὰ νὰ γυρίσωμεν ἀπὸ τὴν ἀσχήν. Με τὸν θαυμά-
σιον «Μικρὸν Ἑρρίκον Δαλλινῶν», ὁ ὅποιος θὰ
σὲς μαγεύσῃ. "Ὅσον διὰ τὴν δικαιοδικαστικὴν
«Κασσετίναν», εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ τελειώ-
σῃ τὸ Πρῶτον Μέρος της. Καὶ ἀπὸ τὴν 11ην Δε-
κεμβρίου ἀρχίζω τὸ δεύτερον καὶ τελευταῖον, τὸ
ὅποιον εἶνε ἀκόμη ὠραιότερον καὶ σχεδὸν αὐτο-
τελές. Δηλαδὴ, με μίαν μικρὰν περιλήξιν τοῦ
Πρώτου, τῆς ὁποῖαν θὰ δημοσιεύω εἰς πρόλο-
γον, θὰ δημοσιεύω νὰ τὸ παρακολουθήσω καὶ οἱ
νέοι συνδρομητῶν, ἀπαράλλακτα ὡς νὰ ἐπιδι-
άζω νέον μνῆστορῆμα, εἰς ἄρχῃς.
"Ἡ «Ἠρωϊκὴ Σάμος» μοῦ γράφει: «Τοῦ
χρόνου σὺ μὲν θὰ ἐροῦξῃς τὴν 38ετηρίδα σου, διὰ
τὴν ὁποῖαν σὺ συγγράφω καὶ σοῦ εἶχομαι νὰ ἐρο-
τάξῃς με τὸ καλὸ καὶ τὴν 10ετηρίδα, ἡμεῖς δὲ,
δηλαδὴ ἡ ἀδελφὴ μου κ' ἐγὼ, τὴν 10ετηρίδα
μας! Ναί, Διάπλάσις μου, πῶς τώρα δέκα χρό-
να σωτὰ ποῦ εἶμαστε συνδρομητῶν. Πότε
πέρασαν! Δὲν πιστεύω νὰ ἔχη κακιοῦτος;
συνδρομητῶς... Πολλὰ περιοδικὰ πέρασε ἀπὸ
τότε, ἀλλὰ γὰ κανένα δὲν ἀισθανθῆκαμε τὴν ἀγά-
πην ποῦ μὰς ἐπέπεσε; ἔσθ. Εἶσαι ἡ δευτέρα μη-
τέρα τῶν παιδιῶν, ποῦ εἰς συμβουλεύει πάντα
καὶ τὰ ὀδηγεῖ πρὸς τὸ καλόν.»
Τὰ «Νέα Ἑλληνικά» σου, Ἀδρά τοῦ Ἀγί-
ου, ἔχουν τὴν «Ζέφυρον» τοῦ κ. Φαίδωνος;
Μὲ τὸ δέκχο σου ἐμβουσιάζεσθῃ, γιὰτὶ εἶνε ἀπὸ τὰ
ὠραιότερα πράγματα ποῦ ἔγραψον ὁ συνεργάτης
μου. Μία ἄλλη Συλλογὴ διὰ τὴ Σχολεῖα περι-
εῖ δύο «Ἀθηναϊκὰ: Ἐπιστολὰς» ποῦ περιγράφου
τὸ Ζέφυρον. "Ἡ ἰδέα, σου συλλογὴ τίνας
συγγραφεῖς εἶνε; Γράφει μου, γιὰτὶ θέλει, νὰ
τὴν ἰδῇ ὁ κ. Φαίδων, ποῦ δὲν τὸ ἐγκρίσει.
Καὶ ὅμως, ἔχῃ, Νικηφόρος Εὐξίνων» διὰ νὰ φαν-
τασθῇ τὴν ὠραϊότητα τοῦ «Μικροῦ Δαλλινῶν»,
δὲν ἀρκεῖ ποῦ ἐπιβάξας δια τὰ ἄλλα μνῆστορῶ-
ματα τοῦ Jules Chancel. Αὐτὸ εἶνε τῶσον ἀνώ-
τερον, τῶσον διαφορετικὸν ἂν θελήξῃ, ὥστε νομί-
ζει ὅτι ἐγράφῃ ἀπὸ ἄλλων συγγραφέων. "Ὅσον
διὰ τὴν καταγγέλιαν σου, (τὴν ὁποῖαν ἐλάξω ἐπ'
ἴδες μου διὰ τὸ μῆλλον), πῶς νὰ φαντασθῶ ὅτι
τὴν ἔκαμες ἀπὸ φθόνου (!) ἀφοῦ ἐγὼ ἡ ἴδια σὰς
εἶπα καὶ σὰς παρακάλεσα νὰ μοῦ καταγγέλλετε
τὰ κλοπιματῶ;
Μία Τραπέζια, σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ
ἐσπαθῶμα. Παρονοήσω, ὅτι οἱ ἥρωες τῶν μνῆ-
στορημάτων μου εἶνε πάντα ἀγῶνις; ἀλλὰ με
τὸν «Μικρὸν Δαλλινῶν» θὰ ἱκανοποιήξῃ. Ἐν
ἀπὸ τὰ κυριώτερα πρόσωπα του, ἡρώε ὅσον σχε-
δὸν καὶ ὁ ἥρωας, εἶνε ἕνα χαρακτηριστικὸν δικαί-
οιαν ἢ δικαιοσύνην ἔχον, ἡ ὠραία Κολέττα
"Αγαλῶ. Μεγάλον ρόλο παίζει αὐτὴ ἡ μικροῦλα.

«Κύμα τοῦ Δουκάδου» ψευδῶνυμον δὲν εἶνε
ἐγκριμένον. Πῶς; λοιπὸν μοῦ ἐστάλην ἕνα
κομμάτι πρὸς δημοσίευσιν καὶ δὲν ὑπεγράψῃ
παρὰ με τὸ ἄγνωστον αὐτὸ ψευδῶνυμον; Ἀς
φανερωθῆ.
"Ἐγράφη καὶ πολὺ. — μοῦ γράφει ἡ Πιμπορῶν,
ὅταν εἶδα ὅτι ἡ «Κασσετίναν» θὰ ἐξακολουθῆ
καὶ τὸ ἐρχόμενον ἔτος. Τὸ αὐτὸ δὲ μοῦ ἔγραψε
καὶ ἡ Μία Τραπέζια, διότι μὰς ἀρέσουν πολὺ
τὰ ἀστυνομικά. — Τὸ δεύτερον θὰ παραλείψω τὸ
δευτερον μέρος τῆς «Κασσετίναν», ὥστε νὰ τε-
λειώσῃ με τὸν τόμον, ἐπρωτίμωσιν νὰ τὸ δημο-
σιεύω ὀλόκληρον εἰς τὸ ἔπαινον.
"Ὅπως βλέπετε εἰς τὰ «Νέα τοῦ 1916»,
Ἑλλάς τοῦ Κωνσταντίνου, αὐτὸ τὸ ἔτος θὰ
δημοσιεύω πᾶρα πολλὰ διηγήματα, καθὼς καὶ
γελοιογραφίας. Θὰ κάμω ἐπίσης καὶ πολλοὺς
ἐπὶτάτους διαγωνισμοὺς. "Ὁ σκοπὸς μου εἶνε νὰ
σὰς ἱκανοποιήσω ὅς ὅλας τὰς ἐποχές.
"Ἀδρά, νομίζω ὅτι ἀρκετὸν ἔκλειον ποῦ προ-
σέταξα ἐγὼ εἰς τὰ γραφῶντα τοῦ Γιού τῆς
Σαμῆξ διὰ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἀνδρικοῦ ἐγκο-
ρῶλου. "Ὅσον διὰ τὸν ἴδιόν σου, ἰδιαιτέρως,
μοῦ φαίνεται ὅτι ἐνα-δὸ κομμάτια ποῦ σοῦ ἐδή-
μοσιεύω φέτος, εἶνε ἀπὸ τὰ ὠραιότερα ποῦ ἐφά-
νησαν ποτὲ εἰς τὴν Σελίδα μαί.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

[Ἀληθῶς:] Ἀπὸ τῆς Δεκεμβρίου ἡ Σελίς
Συνεργασίας μεταρρυθμίζεταί κατὰ τὰ δημοσιεύ-
μενα ἀνωτέρω (ἴδε «Ἀπὸ τὰ Νέα τοῦ 1916».)
Διὰ νὰ λάβετε ἀπὸ τώρα μίαν ἰδέαν τῶς θὰ
γίνεται εἰς τὸ εἶξ, δὲν δημοσιεύω σήμερα Ἐρ-
μεσίους καὶ Ἀπογορευτικὰ, ἀλλ' ἄπλοῦν καταλό-
γον τῶν τεμαχίων ποῦ ἔλαξα αὐτὴν τὴν ἑβδο-
μάδα. Τὰ καλλίτερα ἀπὸ αὐτὰ θὰ δημοσιεύω τὴν
Σελίδα τοῦ προσοχῶν φύλλον, τελευταῖον τοῦ
ἔτους, καὶ εἰὰν δὲν ἀρκέσω, ἔκ κληρώσω μερικὰ
καὶ ἀπὸ τὰ καλλιότερα.]
"Ἀτὴν τὴν ἑβδομάδα, ἔλαβα τὰ ἔξιν:
«Ἡ συμβουλή τῆς Γαϊτῆς μου» — Ἐὰ ἐπὶ
θαύματα τοῦ κόσμου. — Στὸ θανάτῶ σου. —
«Καλοκαίρην Νύκτα» — «Στόνοι». — «Φύλλα
Φθινοπώρου». — «Ευαράβη». — «Ἀνδρόκτονος» (ὁ
ὡς; ἐως χωρικοῦ κτλ.) — «Ἡ μεταβολὴ τῆς
Φύσεως». — «Μοιραῖς πολλὰς φορές». — «Στὴν τό-
χῃ». — «Τὸ νὰ εἶνε;». — «Σονέτα τῆς Κούκλας». —
«Ἡ εὐχὴ τῆς μάνικας». — «Τὸ προσφυγικόν». —
«Ἡ ἀσπία». — «Στὸ κέστρο τὸ παλιόν». —
«Χειμῶνας». — «Ἀγαπᾷτε τὰ πουλιὰ». — «Ἀνα-
μνήσις». — «Χαρκαπῆρες». — «Ὁ ρήτωρ Περικ-
κλ

ΤΟ 38^{ον} ΕΤΟΣ

τὸ ἴδιον δρομά). Σχεδωμένον Ἕλληνα (δὲν ἔχω εἰδήσεις τῶν ἀπὸ τῆς κομιταρίας σου, κάποιος ἐκλήρωθη προχθές, ἀλλὰ δὲν ἐχάρησε· τὰ κάνει πολὺ μεγάλα καὶ τὸ σημερινὸν εἶνε διπλάσιο) Νασταλιαν (ἄμα συγκυρισθῆ τὸ σπῆτι, γράρη μου καὶ περισσότιστα) Μασσημακίη Ἀκίη (ναί, ἑλήρη) Γ. Ἐδδ. Λαγ. (εὐχαριστῶν διὰ τὸ ξεσπάθωμα) Ἐνδοξον Γάλλων (μελέτα λοιπὸν ἢ τάξι σου εἶνε δύσκολη) Ἐπεσάρων Κεραλλονοπολίαν (ἐλαβα, εὐχαριστῶ μὰ γιατὶ τόση τεμπελιά; μὲ ὄληνν θέλῃσιν θὰ ἠμποροῦσε νὰ τὴν νικήρησιν) Νέον Ἕλληνα (βραβεῖον ἔστειλα) Το. Α. Πελ. (αὐτὸ δὲν γίνεται πρέπει γὰρ τοὺς μολογῆσῃς τὴν ἀλήθεια) Ἦρον τὸν Μορα (βραβεῖον ἔστειλα) Ἰαπὴ Πατρίδος (πολὺ λυπήθηκα διὰ τὴν καυμένην τὴν Ἕλληνα, καὶ εὐχομαι νὰ γίγη ἐντελὸς καλὰ.) Νεσσὸν Ἐπατριδὴν (ἐδημοσιεύσα τὸνομα) Θαλασσοπαυλὶ τῷ Στόλον (ἔστειλα) Λάσιδα τῆς Ἀρχειοτῆτος (ὠρασιότη, ἢ ἐπιστολὴ σου βραβεῖον ἔστειλα) Ἐκλήη (ὄχι, καλλιτέρα νὰ τρώγῃς καί... νὰ μὴ σου δημοσιεύσῃ) Δημ. Μανσιὸν μάλιστα, πρὸς 10 λεπτὰ τὸ καθεὸν· ἀλλὰ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τόμου πρὸς λεπτὰ 20) Μαντινία, Μπουσσού, Ὀμηρικὸν Ἦρωα, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 17ην Νοεμβρίου, δάπανήσων εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 15^{του} Διαγωνισμοῦ Δύσεων Ἀγοῦστων—Νοεμβρίου.

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 10ης Ἰανουαρίου. Ἄλλα καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ.

627. Λεξιγράφος

Μ' ἔνα ἐπίρρημα κοντὰ
Σ ἐν' ἀπὸ τὰρχα ζῆα,
Θὰ κάμῃς κάποιον, ἔστωσιν
Διὰ τὸν ἴδιον του, Τρεῖα.

Ἐστάλη ἐπὶ τῆς Δόξης τοῦ Ἑλλησμοῦ

628. Στοιχειγράφος.

Εἰς ἐμὲ ἂν ὑποπίσῃ,
Δύσα, θὰ τιμωρηθῇ;
Τὰ δύο πρῶτα ἂν ἀπειρῶσῃ,
Ἐν ἀγνώσῃμα θὰ ἰδῆς.

Ἐστάλη ἐπὶ τοῦ Ἐστασίου τοῦ Ἰδεάδου

629. Μεταγραμματισμός.

Διῶξε εἰ καὶ βάλῃς εἰ
Καὶ σ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ
Θὰ καθῆ τὸ ἔρπετό
Καὶ θὰ ἐγγῆ κατ' ἐμὸν.

Ἐστάλη ἐπὶ τοῦ Καταδρομικοῦ Ἑλλη

630. Αἶνιγμα.

Μάντις τῆς Τροίας τὸ ἀρσενικόν μου,
Ἡραία βασίλισσα τὸ θηλυκόν μου.

Ἐστάλη ἐπὶ τῆς Ψευδοχάρις Σιβόλλης

631. Κῆρυγμα

* * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *

Νάννικα κατασταθῶν οἱ
ἀπειρίσκει διὰ γραμ-
μῆται, οὕτως, ὥστε
ναυαγιστῶσιν αὐτοὶ
ὄριοντιως ἐκ τῶν ἀνω
κατὰ σειρὰν: Μούσα,
Προφήτης καὶ στρατη-
γός τῶν Κασοχηθονίων.
Καθεὺς ἐξ ἀριστερῶν
κατὰ σειρὰν: Ἀρ-
χάτος θεός, χώρα τῆς Ἑλλάδος, ἑλικόν,
ἀρσενικὸν τῆς Ἰαλίας. Πλαγίως δέ, δεξιῶς ἐκρὸς
Ἀκρόπολις καὶ ἀριστερὰ ἄρπυμα.

Ἐστάλη ἐπὶ τῆς Ἐνδοξου Γάλλιος

632 — 636. Μαγικὸν Γράμμα.

Τῆ ἀναλλαγῇ ἐπὶ γράμματος, ἐκάστη τῶν
κάτωθε λέξεων δι' ἐνός ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐ-
τοῦ, νὰ σχηματισθῶν, ἐκεῖ ἀναρχηματισμὸς,
ἀλλὰ τῶσαι λέξεις:

φάρος, τόπος, ῥημα, αἷτα, Μαρία.
Ἐστάλη ἐπὶ τῆς Κόρης τοῦ Ἰονίου

637. Ἐρωτήσεις

Σημαία τὸ ση μετ'... ὕψλον,
Τὶ ἔχη γὰρ σημαίη;
Ἐστάλη ἐπὶ τῆς Τροπαιοῦχος Ἑλλάδος

638. Ποιητὴ Ἀκροστιχίς

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κάτωθε
ζητούμενων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας,
τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθέως, ἀποτε-
λοῦν διάσημον γυναικα τῆς ἀρχαιότητος:

1. Γεωργικὸν ἐργαζέτον 2. Οὐράνιον σῶμα
3. Ζῶον ἄγρον 4. Χωρίον τῆς Ἀττικῆς περι-
φημον 5. Βιαιεὺς θυρικὸς 6. Μῆν 7. Κρά-
τος τῆς Ἀσίας.

Ἐστάλη ἐπὶ τῆς Λευκασιανῆς

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φθίλλου 39

482. Πρωσία (πρὸς, γα.)—483. Σπῆρος;—
σπάγος—484. Βόλος ἢ Βέλος.
485. ΑΙΓΡΑΙΟΝ 486—490. Διὰ τοῦ
ΙΚΑΡΟΣ Α: λόγος, Ἰούλιος,
Γ Α Ζ Η Σ ἔλαφος, πόλις, Ἀσί-
α Ρ Η Σ ἰος.—491. Διότι δὲν
Ι Ο Σ εἶνε ρουδός.—492.
Ο Σ ΝΕΥΑΣ—ΝΑΝ-
Σ ΤΗΝορθηγία, ἙΑρ.
ΥπΝος, ἌραΤτος.

Σπῆρ(ιν).—493. Σάκος καὶ; δυσκόλος ἴσεται
ἄρλιος.—494. Ἡ Διὰπλασις διαπλῆττει. (Ι
διὰ πλ-σῖ; διὰ πλ-τῖ;)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ λέξις μὲ ἀπλᾶ στοιχεία τῶν 8 στοιμῶν
λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοῦς συνδρομητικῆς μας λεπτὰ 5.
μόνον μὲ κατὰ στοιχεία τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ
νεφαλαίω τὸ τετράσιον. Ἐλάχιστος θεός 15
λέξις, δηλαδὴ καὶ αἱ ἀμυνοῦσαι τῶν 15 πληρω-
νοῦνται ὡς νὰ ἴσαν 15. Ὁ χ ο ο ι σ δ σ σ τικος,
ἴσται καὶ ἀπὸ μιαν λέξιν, μὲ νεφαλαίω ἢ παρὰ
ἢ ἀπλᾶ στοιχεία τῶν 8 στοιμῶν, ἠσολογιζέται ὡς
ἔξ λέξεις ἀπλᾶι.—Αἱ μὴ συνοδεύουμαι ἐπὶ τοῦ
ἀντιτίμου ἀγρίσται δὲν δημοσιεύονται.

IE-67

Γελομένη κληροσύνη Ἀρχεῖου Ἑλληνο-
σαϊδος, ἐξήγηθ' ἀπὸ. 160, ἀνίχων εἰς τὸν
Δαφροστεφῆ Βασιλεῖ ἀνατίσθη.

IE-68

Μὲ ἄμωρα καὶ πατριωτικὰ ψευδώνυμα, γερμάτα
ἀπὸ οὐρα καὶ παλμούς, κατέρχεται πρὸς Δη-
μοφιρίτω δ' Ἐσυνδρομος Ἑλληνοπαίδων
μὲ τὴν ἐπιβία πῶς ὅλοι οἱ καλλίσθηροι θὰ
τὰ ὑποστηρίζουν:

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ
ΕΘΝΙΚΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ
ΓΕΝΑΙΟΥΧΟΣ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ
ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

IE-69

Ἀλβανοκτόνε Ἠπειρωτὰ. Θεωροῦνται σὺλ-
ληπτήρια ἐπὶ θανάτῳ προσφίλους κῆδὸν (μη-
τρὸς).

Ἐνα Χιωτᾶτι. Ἐλάξτε ἐπιστολὴν μου; Μὴ
ἀντιπροσωπεύων τὸν σύνδεσμον, νομίζω ὅτι
δὲν παραιτοῦμαι αὐτοῦ.

ΠΕΙΡΑΚΤΗΡΙΟΝ

IE-70

Φίλατε ἡμῶν Πλάτων ἐπὶ τῆ ὄνομαστικῇ
ἰσορῆσῃ σου τοῦ εὐχόμεθα Ἀβραμιάτα ἀγαθῇ
καὶ Μολθούα εἶη.

Μελοχρονὸ Ἀαβαλίκι, Γέρος τοῦ
Μοσηῆ, Μαντινέος, Σπ. Σταμπολῆς.

IE-71

Ἐκλογεῖς! Κατερχόμενος εἰς τὸν αὐτὴν ἀγῶνα
τοῦ Δημοφιρίσματος, ζητῶ τὴν ΨΗΦΟΝ
σας. Ὀλαν!!!
ΙΝΑ ΔΑΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Ἀπὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1918, ἡ Δια-
πλασις τῶν Παίδων εἰσέρχεται εἰς τὸ
38ον αὐτῆς ἔτος.

Οἱ συνδρομηταὶ μας, τῶν ὁποίων ἢ
συνδρομῆ ἔληξεν ἢ ἴληγει μετ' ἄλλων,
παρακαλοῦνται Ν' ΑΝΑΝΕΩΣΟΥΝ ἐγ-
καίρως, καὶ εἰ δυνατόν ἀπὸ ταῦδε, πρὸς
ἀποφυγὴν μεγάλης συσσωρεύσεως ἔγγρα-
φῶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Οἱ ἔγγραφοίμενοι ἢ ἀνανεοῦντες τὴν
συνδρομὴν των, ἐτήσιον ἢ ἐξαμηνίον, ἀπὸ
σήμερον μέχρι τῆς 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ,
θὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν ΕΞΑΙΡΕΤΙ-
ΚΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ τῆς πρώτης ἑβδο-
μάδος τοῦ προσεχούς Δεκεμβρίου, καθ'
ἣν ὁ κληρωθησόμενος, εἰς μόνος, θὰ
κερδιάη ΜΙΑΝ ΔΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΜΕ-
ΤΟΧΗΝ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἀξίας
δραχ. 100, μ' ἐπιβία κέρδους 50,000.

Εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους 1918 θὰ
γίνων ΑΛΛΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΚΛΗΡΩ-
ΣΕΙΣ Δώρων ποιμίλων, ἀξίας 1600 ἐν
ἑκαστῶν, εἰς ἐκάστην τῶν ὁποίων,
κατὰ τοὺς ὅρους τοῦς δημοσιευθέντας
εἰς τὸ 43 φθίλλον, σελ. 344. θὰ συμμέτε-
χων οἱ ἐγκαίρως προσληρωσάντες τὴν
συνδρομὴν των διὰ τὸ 1918. Τὰ δῶρα διὰ
τοὺς 50 κερδιζόντας ἀριθμούς ἐκάστης
τῶν τεσσάρων τούτων Κληρώσεων, θὰ
εἶνε ὅμοια μετὰ τῆς Τετάρτης Κληρώσεως
ἑ. ἑ. ἢ ὅμοια ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ 46ον
φθίλλον, σελ. 372.

Ἐκτός τούτων, οἱ ἀνανεοῦντες τὴν
συνδρομὴν των ἢ ἔγγραφοίμενοι νέου μέ-
χρ' τῆς 30 Νοεμβρίου ἑ. ἑ. ἔχουν τὸ δικαί-
ωμα νὰ ἐπιωφεληθῶν τοῦ ΠΡΟΝΟΜΙ-
ΟΥ ΤΩΝ ΤΟΜΩΝ, περὶ οὗ ἴδε ἐν τῷ
προηγούμενῳ φυλλαδίῳ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ τόνους τῆς Δια-
πλασις καὶ τῆς Βιβλιοθήκης διὰ
νὰ περῶντα ὠρεῖα τὰς ὠρας αὐς.

ΟΙ ΑΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ
ἔσαν αἱ λύσεις, ἀδιανόητως φυλλαδίου
ἐλήφθησαν ἀπὸ 11—17 Νοεμβρίου

ΑΘΗΝΟΝ: Μαρία Χ. Τρουαῖνου, Δημ. Π.
Μακρῆς, Κ. Μπατιστός, Κανος. Μ. Μαντινῆς,
Μ. Γαλέος, Ιω. Α. Πελεκάνος, Ἐμ. 10. Κασα-
ρέτης, Κανος. Β. Κασοβέλλος, Ἐμ. Α. Μπουρνί-
α, Φαλμακὴ Ἀσπ. Ἀίνος Ν. Πολίτης (ἄνε), Γεωργ.
Κλ. Σουραπάς.
ΝΑΥΠΙΟΥ: Π. Βασιλειάδης, Ιω. Τριάντος
Ἐλένη Ι. Βασιλειάδου.
ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ: Χρυσή Σισίνη.
ΑΝΦΙΣΣΗΣ: Ἐρω. Α. Νυκῆς.
ΒΟΛΟΥ: Ἡλ. Α. Ἀρδαβάνης, Γ. Ἡλιας, Γ.
Λαμπροπούλου.

ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ: Χρ. Ι. Κουστίνης.
ΚΑΙΡΟΥ: Μαρία Παζάνη.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Σοφὸς τοῦ Μέλλουτος.
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Μαρία Α. Ζακωθινού, Ιω.
Α. Ζακωθίνος.
ΛΑΜΙΑΣ: Μίνα Α. Τσαλλῆ.
ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Μ. Α. Παπαρήσης.
ΜΕΣΣΗΝΗΣ: Αεωνίδας ὁ Διακοπότης, Α.
Α. Ἀδαμόπουλος, Θεοδόσιος ὁ Μέγας, Κ. Ρούσης.
ΠΑΤΡΩΝ: Γυθειάκη, Κατίνα Μάντων.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Π. Χ. Κολυβάς, Βασ. Κ. Μουρα-
φέτης, Ι. Μυχαλακός.
ΣΥΡΟΥ: Γεωρ. Η. Μακρῆς, Στυμ. Ι. Κολο-
κούσης, Φωτεινὴ Λάμπου.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Σπ. Ἰατροῦ, Χρ. Κ. Θεοδοροῦ-
πούλου, Μαντινέος, Μικρὰ Ξανθοαλλοῦσα.
ΧΑΛΚΙΑΔΟΣ: Ατ. Χρ. Λεμπέτης, Π. Σ. Κά-
ραντζής.
ΧΙΟΥ: Δημ. Γ. Κοκκιδής.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλον τῶν ἀνωτέρω τὰ ὄνοματ' ἐτέθησαν εἰς
τὴν κληρωθῆ καὶ ἐλήφθησαν οἱ εἰς ἑξῆς ὄνο-
μα ΙΩΑΝ. ΤΖΑΜΑΝΟΣ ἐν Ἀτγίῳ καὶ Μ. Α. ΠΑΠΑ-
ΖΗΣΗΣ ἐν Λαρίσσει, οἱ ὁποιοὶ ἐνεργήσαν διὰ
τρεις μῆνας ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου.